

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Το είχα στο μυαλό μου. Δύο πολύ ενδιαφέροντα κείμενα με ενεθάρρυναν να επισπεύσω τη διατύπωση των σκέψεών μου. Το πρώτο του συγγραφέα Χρήστου Χωμενίδη σ' **ΤΑ ΝΕΑ** της 19-20 Μαΐου· με τον τίτλο “Δύο πεθαμένα περιστερία”. Αναφέρεται στη σκιαγραφία από τον γνωστό συγγραφέα Φίλιπ Ροθ του σημερινού Εβραίου: «Τον θρησκευόμενο, τον διανοούμενο, τον εμπορευόμενο Εβραίο διαδέχθηκε ο πολεμιστής, ο οποίος δεν διαπραγματεύεται ούτε μία σπιθαμή εδάφους, που δεν χαλαλίζει ούτε μια ρανίδα αίματος. Με την ακάματη δουλειά... Απίθανα, βίαιοι, κτηνώδεις κατά περίπτωση».

Το δεύτερο το έχει γράψει ένας άλλος γνωστός συγγραφέας μας, ο Τάκης Θεοδωρόπουλος· στην **ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ** της 20^{ης} Μαΐου: «Η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ δημιούργησε ένα κοινό σημείο αναφοράς που επέτρεψε σε όλες αυτές την [ανά τον κόσμο] κοινότητες να βγουν στη σκηνή της Ιστορίας, κοινώς να αποκτήσουν ένα διαβατήριο για τον σύγχρονο κόσμο. Δεν μπορώ να μη σκεφθώ ότι, παρά τις διαφορές Ελλάδας και Ισραήλ, οι αναλογίες βγάζουν μάτι [...] Όλο το πρόβλημα της ελληνικής ύπαρξης θα μπορούσε κάλλιστα να αντιμετωπιστεί με όρους περάσματος από τη μυθολογία στην ιστορία. Στο κάτω-κάτω αυτό ήταν το έργο των δημιουργών μας, από τον Σολωμό και τον Παπαρρηγόπουλο ως τον Σεφέρη [...] Για την προοδευτική κοινή γνώμη στην πατρίδα του το δίκαιο στην Παλαιστίνη είναι πάντα με τους Παλαιστίνιους [...] ..κινικός ο Παλαιστίνιος που χρησιμοποίησε το βρέφος του σαν ασπίδα απέναντι στα ισραηλινά πυρά.»

Στη δική μου τώρα συλλογιστική. Ηφαίστειο έτοιμο κάθε στιγμή να εκραγεί. Αραβικοί πληθυσμοί στην περιοχή (δεν περιλαμβάνω την Αίγυπτο) γύρω στα 160 εκατομμύρια· συν 80 εκατομμύριο Ιρανοί, σύνολο 240 εκατομμύρια. Κράτη που, λόγω πετρελαίου, έχουν απεριόριστες οικονομικές δυνατότητες ασκήσεως και εφαρμογής πολιτικής σχέσεων με τον υπόλοιπο κόσμο. Κατά συνέπεια και με το Ισραήλ· με τους 9 περίπου εκατομμύρια κατοίκους του. Εξοβελιστέους· και το κράτος τους να διαγραφεί από τον χάρτη.

Άμεσο, αυτονόητο, αγχώδες ερώτημα: Γιατί; Μετακινήσεις πληθυσμών από τις αρχές του περασμένου αιώνα έγιναν πάμπολλες· οι περισσότερες πιο ριζικές από αυτήν της Παλαιστίνης. Οι βόρειες περιοχές της πατρίδας μας που απελευθερώθηκαν ή κατακτήθηκαν με τους Βαλκανικούς πολέμους είχαν μη ελληνικούς κατοίκους σε βαθμό πλειονοτικό· σε ένα σημαντικό τμήμα τους. Στη Γερμανία, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μετακινήθηκαν εκατομμύρια ανθρώπων· ως συνέπεια της απώλειας του ενός τετάρτου περίπου του εδάφους της χώρας. Μετακινήθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες Φινλανδοί στην

Καρελία. Η σημερινή παγκόσμια τάξη είναι αποτέλεσμα αέναης μετακινήσεως πληθυσμών.

Τι το διαφορετικό έχει η κατάσταση στην Παλαιστίνη και δεν μπορεί να ηρεμήσει; Το μόνο που μπορώ να σκεφτώ είναι η δύναμη αστάθεια και αβεβαιότητα των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών, υπό τις οποίες διαβιούν οι αραβικοί λαοί και οι Ιρανοί. Αυταρχικά καθεστώτα και χαοτική οικονομική ανισότητα. Το Ισραήλ, σε μια ειρηνική συμβίωση με τους γείτονές του, θα μπορούσε να λειτουργήσει ως παράθυρο προς τον ανοικτόν ορίζοντα της φιλελεύθερης κοινωνίας. Είναι η μόνη δημοκρατία στη Μέση Ανατολή. Ελεύθερη επικοινωνία των Αράβων με τον ισραηλινό τρόπο ζωής δεν θα τους προκαλούσε αμφισβητήσεις για την οργάνωση των χωρών τους; Για τη διανομή του αμύθητου πετρελαϊκού πλούτου; Για τον τρόπο διαχειρίσεως αυτού του πλούτου από μερικές οικογένειες απόλυτων μοναρχών, εμίρηδων, σείχηδων, αγιατολάδων; Με τα όσα λεφτά έχουν διαθέσει και διαθέτουν για να διασκεδάσουν την ανία τους αγοράζοντας δυτικοευρωπαϊκές ποδοσφαιρικές ομάδες (Manchester City, Paris Saint Germain) θα μπορούσαν να λύσουν όλα τα οικονομικά προβλήματα των Παλαιστινίων. Αντ' αυτού, για να αποκλειστεί μία τέτοια επικοινωνία, επενδύουν στις PLO, Fatah, Hezbollah, Hamas. Για να καλλιεργούν το μίσος κατά το Ισραήλ και των Ισραηλινών για να προφυλάσσουν τα μεσαιωνικά τους προνόμια.

Τώρα ως προς τα πρόσφατα γεγονότα που είχαν ως συνέπεια εκατόμβη Παλαιστινίων. Άρθρο στους The New York Times της 16^{ης} Μαΐου με τον τίτλο Gaza Miseries have Palestinian Authors. Σκληρή η διατύπωση. Έχει όμως αρκετή δόση αλήθειας. Τις συγκρούσεις στα σύνορα Ισραήλ – Γάζας τις προκαλούν οι Παλαιστίνιοι υπό την παρακίνηση και καθοδήγηση της Hamas χρηματοδοτούμενου οργάνου των σείχηδων, εμίρηδων, αγιατολάδων. Το 2014 οι Ισραηλινοί ανακάλυψαν ότι η Hamas είχε κατασκευάσει 32 σήραγγες για να “υποφαλαγγίζουν” τα εμπόδια των συνόρων και να μπαίνουν στο Ισραήλ προς διάπραξη εγκληματικών ενεργειών κατά των Εβραίων. Να συντηρείται η έχθρητα. Κόστος, κατά την Wall Street Journal, υπολογιζόμενο σε 90 εκατομμύρια δολάρια. Άλλο κατά το 2012 εκτοξεύθηκαν κατά του Ισραήλ από τη Γάζα 2.257 ρουκέτες και άλλα βλήματα. Ο Ισραηλινός στρατός ανέφερε ότι έπληξε θέσεις της Hamas στη Γάζα ως απάντηση στις νέες εκτοξεύσεις ρουκετών κατά του Ισραήλ (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 3 Ιουνίου 2018). Η αντίδραση ωμή συχνά απάνθρωπη. Αλλά γνωστή εκ των προτέρων επισήμως διακηρυγμένη.

Κατά τα τελευταία γεγονότα χιλιάδες Παλαιστίνιοι επεχείρησαν να διασπάσουν τα συνοριακά ισραηλινά φράγματα και να μπουν στο Ισραήλ. Με μπροστάρηδες γυναίκες και παιδιά ως ασπίδα. Ακολούθησε η σφαγή. Μια παρατήρηση: Η απόσταση μεταξύ επίγειας και μεταθανάτιας ζωής για τους Μουσουλμάνους είναι μικρή και η διάβαση εύκολη. Διαφορετική η έννοια που έχουν του θανάτου. Έχουν διατυπωθεί δύο θέσεις: Οι νεκροί είναι σε κατάσταση ύπνου αναμένοντας τη σάλπιγγα της αναστάσεως. Ή έχει από πριν πραγματοποιηθεί μερική κρίση των ανθρώπων και οι πιστοί προγεύονται τα αγαθά του παραδείσου.

Ως κατάληξη. Είναι άξιο προσοχής. Οι αυτοχαρακτηριζόμενοι προοδευτικοί/ες άνθρωποι και “συλλογικότητες” υποστηρίζουν με εμπάθεια τους Παλαιστινίους και τους Ιρανούς στη διαμάχη της Μέσης Ανατολής. Σκίζονται για ό,τι πιο αναχρονιστικό υπάρχει στον σημερινό κόσμο. Ειρωνεύονται όσους δεν δέχονται την αναδοχή παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια. Αλλά δέχονται, σαν φυσική την κατάσταση των γυναικών σ’ αυτούς τους λαούς. Res` πράγματα` όπως οι δούλοι στην αρχαία Ρώμη. Να λιθοβολείται μέχρι θανάτου μια γυναίκα επειδή γλυκοκύτταξε έναν άνδρα. Μία ακόμα εκδήλωση υποκρισίας. Εις βάρος της αλήθειας.

5 Ιουνίου 2018